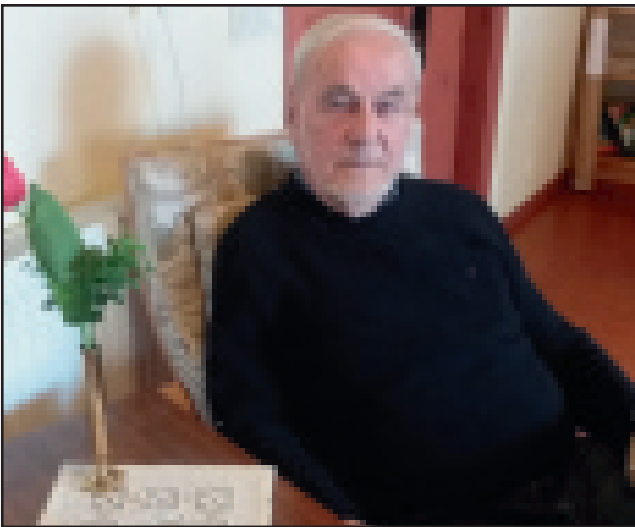

Resan mot en ny framtid

Ett land åt alla!

Vårsolen lyser på den frusna marken som under natten har fått ett tunt lager av snö. Snart kommer vårfåglarnas sång att blandas upp med ljudet av takdropp. Vi bor i ett bra och vackert land. Ett land som också skulle kunna ge hem åt andra som av olika orsaker söker sig till vårt land.

I dag skall jag träffa Günter Wohlfeil som har varit med i vår församling i många år. Han kom hit som ung man från Tyskland och det skall bli intressant att höra hur hans livsresa tog honom till Sverige.

Att leva som flykting

Günter föddes 1934 i en liten by i östra Tyskland, på gränsen till dåvarande Polen och var en av nio syskon. Pappan arbetade vid järnvägen så de flyttade tre gånger, beroende på var pappan hade sitt arbete. Under kriget, när den ryska fronten kom 1944, förändrades allt och det blev hårda tider. Pappan drog ut i krig och resten av familjen flydde västerut till *Hannover*. Günter var tio år då familjen transporterades som flyktingar i godsfinckor på järnvägen.

Den enkla packningen, de hade med sig, försvann när vagnen med gods blev beskjuten och förstörd. Den största rädslan, berättar Günter, var oron över att familjen skulle skiljas åt. Som när tåget stannade för att dela ut matransoner och de äldre systrarna skulle skynda sig att hämta mat åt familjen innan tåget gav sig iväg.

Det var lång kö, skulle de hinna tillbaka? Det var vinter och de blev placerade på en bondgård, där det fanns flera flyktingfamiljer. De delade kök med flera och det var svårt att få tillräckligt med mat. Ransoneringskort och en massa påhittighet fick vintern att gå. De pågående bombningarna var väldigt skrämmande och de visste aldrig när eller om de skulle bli träffade.

Pappan hamnar i fångläger

När sommaren kom blev det lättare för de som bodde på landet. Då hade de tillgång till potatis, kunde odla lite grönsaker, kunde plocka kvarlämnade ax från åkern, kunde få lite sockerbetor och plockade bokollon som blev till olja. De hade också möjlighet att föda upp kaniner. De kunde repa upp trådar från sockersäckar att stikka kläder av. Ingen skolgång bedrevs under året. Sporadiskt fick de lyssna på en lärare som var en stark nazistsympatisör. Det som gällde var partiet, att lyda och att tacka.

Pappan blev tillfångatagen och förd till ett fångläger vid Kaspiska havet. Det var för honom en tuff tid och han förlorade mycket i vikt. Günter berättar hur de hade gömt brev som berättade om vart de hade tagit vägen och hur pappan sedan hade hittat breven. De hade också lyckats lämna information till släktingar om var de befann sig. När pappan inte orkade arbeta i fånglägret längre släpptes han och lyc-

Påskvandringens Petrus

kades ta sig till sin familj. Günter berättar med sprucken röst om hur lyckliga han och hans syskon blev när de en morgon såg pappan hemma i sängen.

Mina tårar rinner, vilken lycka att vara återförenade. Günter tystnar en stund och blir kvar i minnet.

Tiden efter kriget

Sedan kom pappan att arbeta där de bodde i sju år. När kriget var över kom också skolgången i gång. Det var en liten skola där man slog ihop olika årsklasser. Livet blev enklare och på somrarna kunde de hjälpa till på gården. Familjen flyttade 1952 till *Hagen* i *Ruhr* området till en egen lägenhet. Günter studerade på handelsskolan, fick sedan arbeta med läkemedel, kemiindustri och stålverk.

Etablerade sig i Sverige

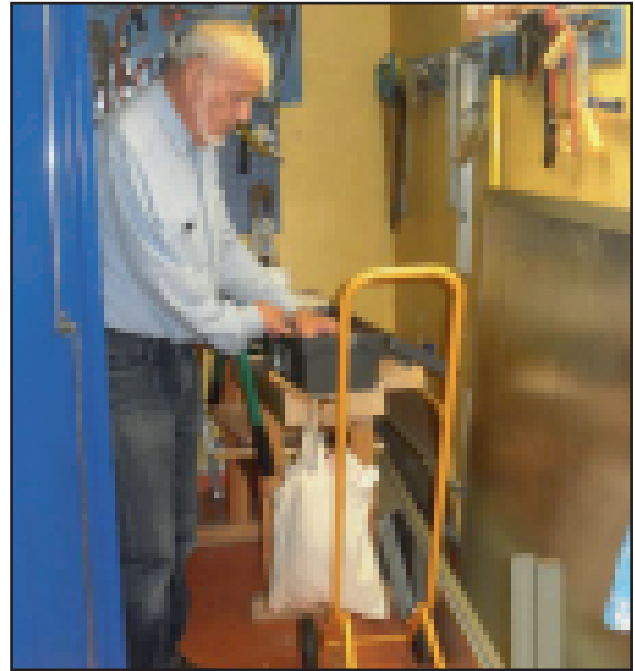

Günter på Språkcafé

De två äldre systerrarna fick arbete i Sverige som *au-pair* och trivdes väldigt bra i det nya landet. Günter kom över och hälsade på och började sedan arbeta

på en farm som forskade på möss för läkemedelsbranschen. Günter bodde då på farmen som låg i Norrviken.

Günter träffade Birgitta och kärlek uppstod. Günter började på *Anticimex* huvudkontor och blev så småningom skadedjursexpert. De fick lägenhet och gifte sig 1963. Teknisk konsult blev han 1965. De flyttade till Väsby 1963 och blev medlemmar i vår församling 1967.

Günter i kyrkans verkstad

Familjen och församlingen

De välsignades med två barn. Joakim föddes 1963 och Liselott föddes 1967. Familjen och församlingen betyder mycket i deras liv. Günter har bland annat varit söndagsskollärare och sjungit med i kören. Fastigheten och dess kommittéer har engagerat honom allt sedan tillbyggnaden av gamla kyrkan. Han ser ut att ha kluriga lösningar på de flesta problem och med glimten i ögat. En annan församlingsmedlem berättar hur Günter, när de arbetade med tillbyggnaden, på ett finurligt sätt gjorde om verktygen så att de passade bättre för de olika uppdragen.

Upplever sig väl mottagen

Günter upplever sig väl mottagen, både i landet och i församlingen. Han tycker att det är väldigt bra det församlingen bedriver med språkcafé och grillkvällar för nyanlända. Han hoppas att vi kanske genom musiken skall locka till oss flera ungdomar.

Det blev ett berörande och intressant samtal. Vi går ut i vårsolen som nu nästan har smält bort den snö som föll under natten. Vi går mot en ljusare tid.

Monica Tiger